

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 13. Joannes Columnius Legatus Constantinopoli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII.
A.C. 1218.

essent obligatæ, urgebatque Episcopos
Franciæ ad operam omnibus viribus
conferendam.

§. XIII.

*Joannes Columnius Legatus Constan-
tinopoli.*

Præterea Papa negotium de libertate
Legati sui Joannis Columnii cum
Theodoro Comneno, Epiri Principe, per-
tractabat, ad quem Joannem Episcopum
Crotoniatam & quemdam Anachore-
tam, nomine Ephrem, miserat. Theo-
dorum terrebant Crucesignatorum Ve-
netorum, Francorum & Hungarorum,
quos Pontifex, promissa Indulgentia,
contra se excitaverat, molimina. Ce-
teris autem omnibus magis accendeban-
tur privati lucri spe Veneti, quod Dy-
rachium in suam iterum potestatem re-
digendi occasione inhiarent. Cum igitur
tot hostes sibi imminere sciret, Pon-
tificis Nuncio aures dedit, ac jurejuran-
do promisit, quod se se mandatis Eccle-
siæ Romanæ subjectus esset, & Lega-
tum libertati redditurus. Patuerunt
protinus redeunti brachia Pontificis,
quod ex ejus Epistola, vigesima quinta
Januarii anno millesimo ducentesimo
decimo octavo data, cognoscimus, eo-
que sub tutelam S. Sedis recepto, pro-
hibuit

hibuit Cruce signatis, Venetiis & An-
 conæ ventos faventes expectantibus, ne
 Theodori Ditiones, nisi excommunica-
 tionis fulmine tangi vellent, bello laces-
 serent. Tanto ardore Papa Legatum
 suum liberari, & universos Cruce signa-
 tos in Terram sanctam mitti cupiebat.
 In illis pactis de Imperatore Petro Cur-
 tenacensi nulla fit mentio, quia in car-
 cere obierat. Legatus vero Joannes
 Columnius, mense Martio liber dimissus,
 Constantinopolim petiit, Legationis suæ
 officio functurus.

Ubi Constantinopolim pervenit Co-
 lumnus, plurimos abusus abrogandos
 deprehendit. De quibus Papam Hono-
 rium consuluit in hæc verba: *Non nul-*
li Græcorum Ordines Sacros furtive ac-
cipiunt ab Episcopis, quorum Diæcesani
non sunt. Aliqui, licet sint excom-
municati, in Ecclesiis interdiktis cele-
brant, & Græcorum Ritui obstinate
inhærentes, Latinis Præsulibus nullate-
nus obediunt. Quidam Episcopi tam
Græci quam Latini in aliorum Diæce-
sibus consecrant, ibidemque Decimas per-
cipiunt, læso Episcoporum Diæcesano-
rum jure, & quamvis alias Græci nec
Decimas percipere, nec hujusmodi Conse-
crationes peragere soleant. Præterea
Græci Laici Religioni sibi non ducunt,
uxores suas, quando libet, dimittere, &
aliis

Sæcul. XIII.
 A. G. 1218.

ep. 881. 884.

Ric. S. Ger.
 1218.

c. ult. extra
 de transact.

Sæcul. XIII.
A. C. 1218.

aliis conjungi. In Dominicis & Festis, sicut aliis diebus, labore manuum occupantur. Non nulli Optimates tam Latini quam Græci, Abbantias aliasve Ecclesias cum earum subditis & fundis injuste detinentes, Decimas non solvunt, illosque qui eas dare detrectant, tuentur. Et si contra ipsos, sive ad istos, sive ad alios abusus reprimendos, sententia excommunicationis feratur, contemnunt. De his omnibus itaque Legatus querebat, quid tibi faciendum esset, & quam pœnam mereretur Metropolita, qui suis licentiam merces, rei Christianæ noxias, Alexandriam deferendi dedisset, spreto Concilii Oecumenici Decreto.

Respondit Papa: *Cum Canones & Leges civiles de his capitibus ferme omnibus decreverint, secundum ea, quæ definita sunt, ages. Tuam quoque operam ad Partes dissentientes reconciliandas offeres, & non nunquam de rigore legis aliquid relaxabis, ubi expedire visum fuerit, pensatis Imperii Græcorum adjunctis, & delinquentium multitudine. Illos vero casus excipies, in quibus nec transactio nec dispensatio locum habent, quales in causa Sacramenti Matrimonii sunt. In rebus autem, de quibus Leges diserte nihil præcipiunt, semper illud, quod humanius est, pensata personarum causa.*

causarum, temporum & locorum ratio- Sæcul. XIII.
ne statues. A.C. 1218.

§. XIV.

Contra Gervasium Patriarcham
querelæ.

Sub idem tempus Honorius Papa contra Gervasium Patriarcham Latinum Constantinopolitanum conquestus est, quod multa Auctoritati Sacræ Sedis adversa tentaret. In illa Epistola, ut a ^{2. ep. 1002.} multis ad nos delatum est, inquit Papa, ^{R. n. 26.} simplices Clericos cum Cappis manicatis (erat is vestitus Clericis vetitus) Legatos de tuo latere mittis, cum ea plenitudine potestatis, quam Legati Sacræ Sedis accipiunt; illi in Patriarchatu, tibi commisso, iudicium causarum, quæ nec ad ^{Conc.} te nec ad ipsos per Appellationem deferuntur, vindicare sibi præsumunt, inconsultis Prælati, eorum subditos excommunicant, & excommunicatos absolvunt. Præponunt Episcopos Archiepiscopis suis, quibus metropolitico jure subjiciuntur. Appellationes non recipiunt, quas ad Sacram Sedem interponi contingit. Eis, qui in Episcopos manus violentas injiciunt, absolutionis beneficium impendunt, cum tales secundum proprium tuum privilegium ad Romanum Pontificem sint remittendi. Tandem Ecclesiastica etiam ^{Lat. IV. c. 16}